Parašė Vincentas Pūgžlys
Antradienis, 12 Liepa 2011 07:04

Testas

Jeigu tu manai, kad labai stengiantis karpininku galima tapti, labai klysti. Karpininku netampama – juo gimstama. Ir nėra čia jokios ironijos ar pašaipos. Tiesiog tokios gyvenimo taisyklės – vieniems Dievas duoda talentą, kitiems jo pagaili. Visa tavo bėda, mielas broli, yra ta, kad tu dar nežinai, ar gimei karpininku, ar taip iki paskutinio teismo dienos ir liksi paprastas meškeriotojas. Tačiau nenusimink ir nusiramink. Viską šiais laikais galima išsiaiškinti. Svarbiausia, kad tam net nereikės ramstyti poliklinikų sienų, duoti kraujo, tyrinėti DNR struktūros, šviestis plaučių ar kitaip save kankinti. Viskas kur kas paprasčiau: keli testai – ir viskas aišku. Jeigu jų atsakymai teigiami, galėsi drąsiai žengti karpininko karūnos link. Todėl daug nepilstydamas iš tuščio į kiaurą iškart juos pateiksiu.

Psichologinės ištvermės testas

Tikri karpininkai laukia didelių karpių. Jie nelaksto, neieško žuvies kaip išprotėję. Jie laukia, nes tikras didelis karpis visada ateina pas tikrą karpininką. Ar tu sugebėsi jo sulaukti, kaip tik išsiaiškinsi atlikęs šį testą. Norėdamas išbandyti savo psichinę ištvermę, turi susirasti nuošalią vietą ir atsisėdęs joje rymoti – tarsi lauktum troleibuso ar šviesesnio rytojaus. Ta nuošali vietelė negali būti parkas, kur galėtum stebėti praeivius, tai negali būti baras, kavinė ar suoliukas autobuso stotelėje, ant kurio išsidrėbęs kaip varnas skaičiuotumei pravažiuojančias mašinas. Geriausiai šį testą laikyti miške atsisėdus ant kokio kelmelio. Šalia gali tyvuliuoti ir nedidelis ežeriukas, tačiau tai ypatingos reikšmės rezultatams neturi. Taigi atsisėdi ant kelmelio ir rymai. Gali pasiimti cigarečių, alaus butelį, mylimosios nuotrauką. Gali ne tik sėdėti, bet ir labai

nenutoldamas pasivaikščioti aplink kelmelį. Esmė ta, kiek tu laiko visa tai ištversi. Kentėk kiek gali. Bet jeigu jau nebegali, tai pasižiūrėk į laikrodį ir įvertink savo galimybes pagal lentelę:

6 valandos
Tu apskritai esi ne žvejys.

12 valandų
Žvejok visas kitas žuvis, o karpius pirk parduotuvėje.

18 valandų
Pasitelkęs psichologus gal ir ką pasieksi.

24 valandos
Visai neblogai! Pirmas etapas jau įveiktas. Viena kita treniruotė – ir rezultatai dar pagerės.

48 valandos
Puiku! Esi tikras karpininkas!

96 valandos
Pasitikrink, ar tik nenumirei.

Taigi, jeigu tau pavyko išlaikyti pirmąjį testą, griebkis antrojo – sezonas ne už kalnų, o iki jo pradžios dar daug reikės nuveikti.

Geležinės rankos testas

Kad karpis ,,ateitų" pas tikrą karpininką, jį reikia prišaukti, pasikviesti kaip brangiausią svečią, kaip bičiulį, kuriam tu prieš mėnesį paskolinai šimtą litų. Tik geros vaišės (košytės, kruopytės, kukurūzai ir pan.), sumėtytos toli nuo kranto, gali privilioti karpį. Todėl norėdamas sužinoti, ar tau pavyks suberti kažkur į gelmę keletą centnerių maisto produktų, turi paimti silikatinę plytą ir pabandyti ją nusviesti kuo toliau. Kai atliksi šį eksperimentą, išmatuok atstumtą, kurį nuskrido plyta, ir įvertink pagal lentelę:

Plytos nepakėlei arba nusilaužei nagus.
Susidaro įspūdis, jog tamsta esi moteris, per žioplumą nusipirkusi ne tą žurnalą. Neturiu nieko prieš lygių galimybių įstatymą, tačiau visgi nusipirk kitą leidinį, geriau paskaityk, kaip tapti manekene.

Plyta nukrito ant kojų.
Na, ką galiu pasakyti: eik treniruotis, kilnok svarsčius, daryk atsispaudimus, gal po dešimties, gal po dvidešimties metų kas nors iš tavęs ir bus. Tiesa, pasitikrink regėjimą, gal kalti visai ne raumenys.

Plyta nukrito už 15 metrų.
Neblogai! Bet dar šio to trūksta. Porą mėnesių praleisi treniruoklių salėje – ir problemos išnyks

Plyta nukrito už 50 metrų.
Puiku! Nieko čia nepridursi.

Plyta skrido, skrido ir dingo iš akių.
Nepyk, brolau, bet nei Betmenas, nei Terminatorius ar Rembo karpininkais kažkodėl netapo.

“Boilių” testas

Kad karpis užkibtų, ant kabliuko turi kabėti masalas. Tačiau tikras karpininkas niekada nenaudoja bulvės, žirnio ar kokio slieko. Tikras karpininkas karpius gaudo “boiliais” (baltyminiais kukuliais), ir kas blogiausia, juos gaminasi pats, nes čia yra daug paslapties (sakyčiau, “X failų”). O “boilis” – tai visokiausių valgomų ir nevalgomų, kvepiančių ir dvokiančių medžiagų kratinys, kurį ne tik reikės sumaišyti, bet ir išvirti. Todėl jeigu nori įsilieti į tikrų karpininkų gretas, niekur nedingsi – teks ir ruošti karpiams pusryčius, pietus ir vakarienę. Bet tam reikia sugebėjimų, tad geriau prieš imdamasis veiklos atlik “boilių” testą ir įvertink savo galimybes. “Boilių” testo esmė labai paprasta: išprašyk visus iš namų (nupirk bilietus į kiną ar teatrą), pasikviesk kelis draugus (dėl viso pikto turėk dar porą butelių degtinės), pasodink juos už stalo, o pats išdidžiai ženk į virtuvę ir pabandyk išvirti kukulius arba varškėčius arba galų gale iškepti

kiaušinienę. Kai darbą baigsi, patiek visą tai ant stalo. Vėliau palygink savo rezultatus su lentele:

Dūmų buvo nedaug, bet virtuvę vis vien teks remontuoti.
Nepyk, bet, manau, ir pats supranti, kad nei užsispyrimas, nei išsilavinimas tau nepadės.

Draugai, tavęs nesulaukę, išgėrė visą degtinę ir sumigo.
Nesi visiškai beviltiškas, bet iki tiesos dar labai toli.

Kolegos įdėmiai žiūri į lėkštes, paskui į tave, po to vienas į kitą. Kąsnis į burną keliauja dvi minutes, kramtomas pusę valandos. Kažkas be perstojo vaikšto į tualetą.
Tik nesijaudink: svarbu, kad niekas nepasimirė, visi likote gyvi, sveiki. Ateityje, kiek pakoregavęs savo veiksmus, pasieksi geresnių rezultatų.

Visi ryja tylėdami, kaskart išlenkdami po stikliuką.
Praktiškai idealu. Galima drąsiai imtis “boilių” gamybai.

Draugai valgo apsilaižydami, giria tavo kulinarinius sugebėjimus ir prašo dar ir dar.
Negudrauk! Aš gal ir neperspėjau, bet testus reikia atlikti sąžiningai, be žmonos, mamos, sesers ar uošvės pagalbos. Tau tik pačiam nuo to bus geriau.

Išlaikęs šiuos tris testus, nukeliavai toli, ir karpininko titulas teoriškai ranka pasiekiamas. Tačiau neskubėk, nes tavęs dar laukia paskutinis labai svarbus testas. Jeigu jį išlaikysi, tada galėsi džiaugtis ir šokinėti, nes tavo gyslomis iš tiesų teka tikro karpininko kraujas.

Psichikos stabilumo testas

Aš nepasakosiu, kam testas skirtas ir kokia jo esmė. Esi pakankamai protingas ir pats suvoksi. Tik pabrėšiu, jog tai yra labai svarbu tarptautiniu mastu, ypač šiais laikais, kai mūsų šalis beldžiasi į Europos vartus. Norėdamas išlaikyti šį paskutinį egzaminą, privalai susirasti brangesnį karpyną, susimokėti 50 litų už leidimą ir visą dieną žvejoti kilograminius karpiūkščius. Vakarop, nutraukęs žūklę, išimk skiaurę iš vandens, pabandyk paleisti visą žuvį atgal į vandenį. Pasek savo mintis ir vėliau sulyginęs jas su lentele, padaryk išvadas.

Žinot ką! Eikit jūs visi š… To-o-okius pinigus sumokėjau ir nieko nesiruošiu paleisti.
Gal tu teisus, mielas drauge, tačiau tikro karpininko vardo už jokius pinigus nenusipirksi. Sėkmės versle!

Kažkaip gaila. Tiek vargau, tiek gaudžiau, o čia dar plėšikai už leidimą apvalią sumelę nulupo. Gal vis dėlto pasiimsiu bent keletą žuveliokų.
Standartiniai minties vingiai, brolau. Pabandyk pakeisti mąstymą, šiek tiek atlenkti nagus nuo savęs – pamatysi, kaip pagerės.

Neblogai prigaudžiau. Tą didįjį pasiimsiu, o kiti tegu gyvena.
Teisingai, vyruti, mąstai, jokių priekaištų neturiu.

Neįdomi man ta žuvis, net nežinau, kiek čia tų karpiokų prigaudžiau. Jeigu labai reikės, parduotuvėje nusipirksiu.
Mintys gal ir geros, bet man susidaro įspūdis, kad tu apskritai nieko nepagavai. Jeigu taip, tai pakartok šį testą dar kartą.

Filosofija

Šnekėkim atvirai – jeigu nori būt karpininku, į visą turi žiūrėti iš filosofinės pusės. Kitaip nieko nebus. Puikiai išlaikyti testai dar nieko nereiškia dar nereiškia – jie tik pasufleruoja, kad tavo fiziniai ir dvasiniai sugebėjimai, psichikos būsena atitinka keliamus reikalavimus ir karpininko karūna yra pasiekiama. Bet norint žengti tuo duobėtu keliu vis dėlto verta kai ką išsiaiškinti, apmąstyti, nes didieji darbai taip paprastai nedaromi – jiems reikia impulso. Jeigu tu manai, kad begalę laiko reikės skirti T.Kampanelos, T.Moro ar kitų filosofų veikalams skaityti, labai klysti. Palik visa tai “tikriems”muselininkams. Tegul jie knaisiojasi po chrestomatijas, ieško jose protingų citatų ir šviečia tamsiąją žmonijos pusę: “Kas ciesoriaus – ciesoriui…” Tau viso to nereikia – ne tas įvaizdis, ne ta mąstymo kryptis, ne tie tikslai. Atvirai pasakius, mielas kolega, karpininko filosofija remiasi tik trijų banginių nugaromis,o kad tau būtų lengviau ją pažinti, pabandysiu šį bei tą paaiškinti.

I banginis. Jau Aristotelis, gyvenęs 384 – 322 pr. m. e. m., šią temą dar labiau išplėtojo Plinijus Vyresnysis. Iki šių dienų rašytinių šaltinių apie karpį yra tik pat, o gal net ir daugiau nei apie visas kitas gėlavandenes žuvis kartu. Kaip tu matai, ką tai galėtų reikšti? Dar nesupratai? Puiku! Važiuojam toliau. Kažkuriuo metu mokslininkai, tyrinėję žuvis, kad karpio smegenys yra pačios didžiausios. Vėliau net buvo iškelta hipotezė, kad jo intelekto koeficientas (IQ) kur kas aukštesnis nei visų kitų žuvų (bet kad tai ne hipotezė, o aksioma, tau gali patvirtinti kiekvienas karpininkas). Pasuk smegeninę ir pažvelk į praeitį. Kas, tavo nuomone, buvo populiarios pasakos “Auksinė žuvelė” herojus? Kiršlys? Ešerys? O gal lydeka? Nesąmonė! Tai buvo tikrų tikriausias vienišas karpis. Tai kodėl jis jeigu jau toks gudrus, leidosi pagaunamas tinklu? – paklausi. Ogi todėl, kad seniui ir jo suskilusiai geldai įrodytų, kokie kvaili ir godūs žemėje gyvena žmonės. Ir įrodė! Ir seniui, ir jo bobai. Taigi, būsimasis karpininke, turbūt jau supratai, kad tau teks sukryžiuoti špagas su pačia protingiausia pasaulio žuvimi. Neabejoju, kad jeigu karpis galėtų gyventi sausumoje, jis tikrai pasistengtų praskaidrinti ilgas tavo laukimo valandas.

Pavyzdžiui, išliptų ant kranto ir suloštų su tavimi šachmatų partiją, o ją laimėjęs vėl pūkštelėtų atgal į vandenį, prieš tai nepamiršęs draugiškai pamojuoti uodega. Bet jis to padaryti negali – neleidžia sąlygos. Jeigu netiki, pats panerk po vandeniu. Pažiūrėsiu, ar spėsi bent pėstininką iš E2 į E4 perstatyti. Jei manai, kad nusišneku, tai skaudžiai apsirinki. Pasiimk, pasiskaityk angliškus karpininkams skirtus žurnalus ir viską suprasi. Ten nesunkiai rasi straipsnelių apie keistus anglus žvejus, kurie dienų dienas sėdi prie to pačio kelių hektarų tvenkinio ir keliasdešimtą kartą gaudo tuos pačius karpius. Pagavę džiaugiasi kaip vaikai: o-o-o, šiandien vėl pagavau Sezaną! Ji man jau dvidešimtą kartą per pastaruosius penkerius metus užkimba. Kitas atitaria: oho, o aš vakar ištraukiau Alisą, bet ji šiemet du kartus užkibo. O dabar pažiūrėk, kaip jie tuos karpius atsargiai laiko, kaip švelniai kalbina, kaip įnirtingai fotografuoja, kaip aistringai pabučiavę lyg kūdikį paleidžia į vandenį, ir įsivaizduok, kaip tas pats anglas kartais namie pasišneka su savo žmona ar vaikais. Gal ne tik šiurkščiau pasikalba, bet ir beržinės košės įkrečia. O ar matai, kad kas nors rėktų ant karpio ar jį muštų? Nematai! Bet užtat pasirausęs to anglo komodos stalčiuose nuotraukų su karpiais pamatysi kur kas daugiau nei šeimyninių portretų. Visi mėgsta fotografuotis su protingomis ir gražiomis būtybėmis. Aš irgi turiu keletą nuotraukų “Vincukas ir …” (na, nesakysiu kas, dar įsižeis) ir visiems jas rodau. Taigi karpis yra protinga būtybė, ir taškas. O karpininko ir karpio santykiai – tai dviejų intelektų psichologinė dvikova. Turi tai suprasti ir būti jai pasiruošęs.

II banginis. Karpininkas niekada neina žvejoti – jis eina gaudyti karpių. Šios geležinės taisyklės privalai laikytis visur ir visada. Pamiršk visas kuojas, ešeriokus, raudes, karosus ar net karšius. Nebandyk ieškoti kažkokio aukso vidurio. Jo nėra ir negali būti. Tai tik saviapgaulė. Viskas, pradedant mintimis, baigiant įrankiais, turi būti skirta tik karpiui, karpiui ir dar kartą karpiui. Jeigu tu man pro nosį burbtelėsi, kad viską darai tinkamai, bet vėl užkibo dviejų kilogramų karšis, aš tau atvirai atrėšiu: blefas! Tik nesiputok ir nesimosikuok rankomis, nuoširdžiai sakau, arba tu ko nors neįvertinai, arba ir vėl ne į tą filosofinę pusę pažiūrėjai. Nors daug laiko sugaišta, daug popieriaus prirašyta, tačiau turėk kantrybės ir išsiaiškink viską iki pabaigos. Taigi, kad viskas būtų kaip reikiant, privalai užbrėžti ribą ir griežtai jos laikytis. Privalai sau pareikšti: aš gaudysiu tik dešimties kilogramų ir daugiau sveriančius karpius, apie mažesnius net negalvosiu. Bet kodėl, - paklausi tu, - kodėl aš negaliu pagauti perpus mažesnio, kai karpynuose visi net sušilę traukia kilograminius? O todėl, - atsakysiu aš, - todėl, kad tai yra karpiai paaugliai, kad jų charakteris dar nesusiformavęs, kad jiems terūpi linksmybės, kad jie į gyvenimą dar žiūri pro pirštus. Na, kam gi tokio amžiaus patiktų rūpintis vien dvasinėmis vertybėmis. O juk tu sieki tikro karpininko vardo ir žiniai, kad tavo ir karpio konfliktas – tai dviejų intelektų kova. Todėl ir privalai rinktis savęs vertą priešininką. Jeigu ilgai to priešininko nesulauksi, vis vien nenusimink. Žinok – nematoma psichologinė kova vyksta nuolat. Bet jeigu nesulauksi visą amžinybę, jau liūdniau, nes tam tikru metu pradėsi surasti, kad … (atsiprašau, bet aš ir vėl nenoriu nieko įžeisti). Kaip praktiškai pasiekti, kad kibtų tik dideli karpiai, aš čia nerašysiu. Tegul tai daro kiti autoriai. Pasakysiu tik tiek: vaiką galima papirkti ir saldainiuku, bet suaugusiam juk jo nesiūlysi. Troškinta kiaulės koja, pora bokaliukų alaus – per skrandį į širdį. Taip ir karpiui.

III banginis. Susikaupk ir atsisėsk, nes ši tema tau bus nemaloni. Bet aš kitaip negaliu. Šis veikalas nebūtų išbaigtas, jeigu rašyčiau vien tik apie širdžiai mielus dalykus. Specialiai ar netyčia nutylėdamas tai, kas gali sukelti audringą reakciją ar karščiausias diskusijas. Yra toks angliškas posakis: “Catch and release”. Šis posakis šventas visiems karpininkams ir reiškia, kad pagavęs karpį negali jo perdurti, peršauti, perkąsti, pasmaugti ar kitaip sudoroti – tu privalai jį

paleisti atgal. Ė, į vandenį, o ne į bagažinę! Kitaip būsi tik paprasčiausias žvejys, o ne karpininkas. Nežiopčiok kaip karpis, ištrauktas ant kranto. Aš puikiai suprantu, kad tau sunku, bet tokios šio žaidimo taisyklės, ir nieko čia nepadarysi. Privalai kažkaip nusiteikti, kažkaip save įveikti ar net visiškai pasikeisti. Ir kas blogiausia, aš tau padėti tikrai negaliu. Nueik į teatrą, aplankyk parodą, perskaityk kokią knygą, prisimink geros draugės gimtadienį, nupirk jai gėlių ar tiesiog išsiurbk kilimą. Žodžiu, daryk gerus darbus, švieskis, tobulinkis. Tik nesibrauk į televizijos laidą “Atleisk” ir nepradėk atsiprašinėti tėvų už tai, jog būdamas vaikas vogdavai iš jų kišenių kapeikas cigaretėms ar nušvilpęs keletą tuščių alaus butelių pakeisdavai juos į pilnus: tėvai tau seniai atleido, o tautiečiai vis vien nesupras, kokiu gi tikslu lendi į tą eterį. Gerai žinau, kokias psichologines kančias patiria žmogus, suvokęs, kad ką tik į krantą išvilktą penkiolikos kilogramų karpį teks tuoj pat paleisti. Nes suprantu, kad įaudrinta vaizduotė piešia visai kitokius paveikslus, visai kitas situacijas. Jau matai save išdidų kaip Ilja Muromec’as, jau mato kaip palikęs automobilį už kilometro paskutinę kelionės iki namų atkarpą bandai įveikti pėstute išdidžiai vienoje rankoje nešdamas laimikį, kitoje – meškerę. Jau regi susižavėjusius kaimynų ir praeivių žvilgsnius, pro langus skarelėmis mojančias senutes, iš nevilties alpstančias merginas – toks vyras, iš pavydo beviltiškai kumščius gniaužiančius ir jaunus, ir pagyvenusius vyrus. Bet tai ne viskas. Namie tavęs laukia šlovė, garbė, pagyros, šventė, o iš ryto gal ir pagirios. Tu visa tai matai. Taip aiškiai, taip šviesiai – ką tik pro šalį būtų praskridusi Halio kometa su visomis savo uodegomis. Tačiau tuo metu, kai jau baigi ištirpti iš laimės, netikėtai prisimeni, kad kažkoks surūgęs senis tau sakė: atsisakyk viso to, atsisakyk! Tu – juk karpininkas! Tu laimėjai dvikovą, bet su priešininku privalai elgtis garbingai. Ši akimirka yra lemtinga, tiesiog lemiama. Dabar viskas priklauso tik nuo tavęs. Gali pasiųsti visus į tualetą atlikti didelio gamtinio reikalo arba net kur kas toliau, gali pareikšti, kad geriau pūgžlys rankoje nei karpis vandenyje. Tu tą gali padaryti ir turi tam teisę. Tačiau daugiau nebevaidink savęs karpininku, nes vis vien nesupratai, kuo remiasi šių keistų žodžių filosofija. Ir dar niekada niekam nepasakok, koks skanus ir riebus yra didelis karpis. Jeigu jau suvalgei, tai džiaukis ir tylėk. Tylėk kaip žuvis, nes kitaip aplinkiniai pradės klausinės, iš kur tu žinai paleisto karpio skonį. Kai siųsi savo ir karpio nuotrauką į kokį žurnalą, pasistenk, kad jis būtų gamtos, o ne virtuvės fone, ir šiukštu nedėk į voką žvynų! Juk tu paleidai didelį karpį, tiesa?

Įvaizdis

Parašė Vincentas Pūgžlys
Antradienis, 12 Liepa 2011 07:04

